



glasilo
skavtinja in
skavtov
ZSKSS

december 2010

SKAVTIC

18 SLEPI VODIJO SLEPE...
Kdo je tvoj vzornik?

31 Skavt Norris

TISKOVINA
Poštnina
plačana pri pošti
1102 Ljubljana



Bandima in svet Primorske regije, oktober 2010



Državni posvet starih volkov v Celju, november 2010



Izhod čete Zmajeva kri na Podkum, Zagorje 1, november 2010



Izid Plamenčka - glasila stega Breznica 1



Izlet Ljubljane 4 na Vremščico



Jesenovanje čete Budnih kobivc, Kranj 1



Klan Ljubljana 1 na jesenovanju v Mali Stari vasi pri Grosupljem



Klan McMaček na jesenovanju v Štanjelu na Krasu, Moravče 1



Bena Briški,
Rahločutna puma, Ljubljana 3
Urednica področja Okolje



KAZALO

klepet; aktualno



- ▶ Uvodnik 3
- ▶ Vklopi glavo na preprostost 4
- ▶ Koledar 7
- ▶ Dan zate in zame 8
- ▶ El Clasico 9

v vetru

- ▶ Skavtski duh... 10
- ▶ 139 glasov... 12
- ▶ 35 let romanj v Taizé 13



Hitenje. Množica. Napetost. Drvenje. Vrtiljak. Čas polzi med prsti. Potem zapade sneg. Kot bi se čas ustavil, se snežinke vrtinčijo z neba. Ena po ena. Dve, tri, deset, dvesto pet ...

Obstojim. Zaprem oči. Poslušam. Pogledam. Pred mojimi očmi se dogaja nešteto majhnih zgodb ... Snežinka na trepalnici ... razmočen škorenj ... velika luža na poti na faks ... plundra na pločniku ... avto, ki drvi mimo postaje ... belina vrta ... Ljubljanski grad v veličastni belini ... Diham in srkam vase spomine, trenutke, čas.

Naj ta zima prinese karkoli že, ti želim, da ti v tem pestrem in včasih tako napornem času uspe najti trenutek tudi zase in za svoje najbližje.

Blagoslovljene božične praznike in srečno v novem letu!

odkrivajmo Slo.: gojzar piše...



- ▶ Reteče 14
- ▶ Naj zmaga življenje 16
- ▶ Slepji vodijo slepe 18

dogaja se, multi SKAVT...

- ▶ Med modrimi kroji 20
- ▶ Sneženi šotor 22
- ▶ Ogenj in snegu 23



z glavo za naravo; Skavt Norris



- ▶ Ko zima pokaže zobe 24
- ▶ iz zeliščarske malhe 26
- ▶ Verižna žaga 27

ob ognju, ropotuljica; se spomniš ...

- ▶ Noč ima svojo moč 28
- ▶ Ropotuljica 29
- ▶ Izvršni odbor ZKSS 30
- ▶ Skavt Peter 34
- ▶ Fotostran 35



Tiskovino Skavtvič izdaja Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov. Sofinancirajo: Ministrstvo za okolje in prostor, Ministrstvo za šolstvo in šport, ter Urad RS za mladino, Ulica Janeza Pavla II. 13, SI-1000 Ljubljana, tel.: 01 433 21 30, 0590 27 200, GSM: 031 210 944, 040 429 456

Prispevke in fotografije za naslednjo številko Skavtviča sprejemamo do 1. februarja 2011 na skavtic@skavt.net.

Naklada: 3700 izvodov • Cena: 1,25€ • Letna naročnina: 5,22€ • Letnik: 14/5

Glavni urednik: Urban Čepon
Uredniki: Bena Briški, Ana Grahor, Jasna Žabota, Uroš Obolnar, Blaž Karlin, Petra Zalar, Eva Primožič, Urška Primožič, Doroteja Černelič, Vesna Batagelj, Barbara Medic, Sara Vidmar
Glavna lektorica: Teja Mirtič
Lektorji: Anita Svetina, Luka Pavlin, Tjaša Brinovec, Nina Jurinčič, Neža Knapič
Ilustratorki: Ana Resnik, Anja Japelj
Oblika in prelom: Benjamin Pezdir, Jernej Hrovatin
Tisk: Tiskarna Povše
E-pošta: skavtic@skavt.net
Trženje: Domen Granda
trzenje@skavt.net



Vklopi glavo na PREPROSTOST



Aleš Čerin je na svojo družino ponosen, pred kratkim je bil deležen še blagoslova, da je v rokah držal otroka svojega otroka. Farmacevt in podjetnik, blogger, skavt in predavatelj. V zadnjih dveh mesecih je izvedel odmeven projekt, s katerim je pokazal, da se je mogoče prehranjevati za en evro na dan.

- ▶ Aleš, prišel si na radio, televizijo, v evropske časopise in med svetovne novice. Iskrene čestitke!

Hvala.

- ▶ Rad imaš bolj preproste izbire, tvoj blog nosi ime Preprostost. Se potem ni bati, da bi te slava pokvarila? Ali pa greš morda jutri z nama v Italijo po nakupih?

No, upam, da me slava res ne bo pokvarila ☺. Želim posredovati idejo, ne samega sebe, idejo bolj preprostih izbir. Medijev se ne branim, ker lahko tako pokažem drugačne, bolj preproste izbire še drugim ljudem. Obenem pa želim ob tem širiti še duha evangelija, novinarjem včasih povem kakšno Jezusovo priliko ...

- ▶ Kaj je bil pravzaprav namen tega projekta?

Hmmm ... jih je bilo več. Najprej sem želel povečati hvaležnost za darove, ki jih prejmem pri samem sebi. Da bi se zavedal, v kako privilegiranem okolju živim: zjutraj vstanem, odprem hladilnik in notri je vedno kakšna hrana. Samo roko stegnem, pa je. Odprem pipo in



priteče čista voda. To mi je kar samoumevno. Za velik del sveta pa je ta luksuz povsem nepredstavljiv: marsikatera mati mora za vodo prehoditi več kilometrov dnevno in potem lahko samo upa, da ta voda ne bo ubila njene družine.

Želel sem tudi pokazati, da se da živeti trajnostno, se pravi zdravo in z dovolj energije tudi za veliko manj, kot si običajno predstavljamo. Ta projekt jemljem kot model še za druga življenjska področja: energijo, transport, odnos do smeti. Da se da drugače, če se »ornk« vklopi glavo, če se razmisli in poišče drugačne poti.

To paradigmo sam imenujem prostovoljna preprostost: da se jaz kot bogopodobno bitje lahko odločim drugače, čeprav v to nisem prisiljen zaradi revščine. Morda sem bil s tem zgled še komu, ki ni reven, ki ima dovolj dobrin, pa jih neusmiljeno troši.

Iskanje drugih možnosti se mi zdi pomembno. Tudi sam sem se zalotil, kljub večletnemu



iskanju bolj preprostih izbir, da čeprav imamo pri nas doma dovolj zemlje, je vrt čisto majhen, skoraj simboličen, ostalo je trava. Mislim ... brez veze. Tako je bil moj namen tudi, da samega sebe prisilim, da bi imel drugačen odnos do pridelave hrane. In rezultat je, da smo že malo povečali njivico.

► **Kaj si se pri projektu naučil in spoznal?**

Včasih sem bil tudi malo lačen. Ne tako, da bi kar umiral od lakote, pa vendar. Zlasti proti večeru. In sem si predstavljal, kako je, če greš lačen spat in zaspíš z mislijo, da nimaš zjutraj nobene perspektive, da bi imel kaj za pod zob. Jaz pa sem zvečer vedel, da bo zjutraj na razpolago spet en evro ... Počasi sem spoznal, da je to, da sem lahko občutil lakoto, pravzaprav blagoslov.

Realne potrebe niso enake vsiljenim. Nam se zdi, da vse to, kar nam nudijo nakupovalna središča, mora biti in da je prav, da neusmiljeno mečemo nepotrebno v nakupovalne vozičke. Pravzaprav je, če pogledamo samo na področje hrane, realna potreba to, kar resnično potrebuje telo. S tem projektom sem pokazal na mejo med potrebo in luksuzom. Sedaj bom luksuz po kapljicah in z občutkom dodajal.

Po enem tednu projekta, ko mi je teža začela padati, ko sem začel šteti

kalorije, sem opazil, da jih šejem zato, da bi jih bilo več. Zakaj pa ljudje okoli mene štejejo kalorije? Da bi jih bilo manj! A ni tu sporočilo? Velik del sveta namreč tudi šteje kalorije, da bi jih bilo več. Mi se pa bašemo, imamo težave s preobilno težo, dražimo vsebino kanalizacijskih cevi, z zdravili obremenjujemo osebni in državni proračun ... Kaj ko bi šel ta denar za kaj bolj pametnega? Ali se res ne znamo ustaviti?

Ker je bil projekt zelo »na nož«, sem se odrekel predelani hrani in jo pripravljaval iz osnovnih živil. Kupljen kruh stane do dva evra, če ga naredim sam, pa trideset centov! Pri jabolčnem zavitku sem zračunal, da je razlika med kupljenim zmrznjenim in doma narejenim kar 19-kratna! Jabolka nam ležijo po vrtu, pa se nam jih ne ljubi pobirati! To so preprosta dejstva, ki bi nas morala prepričati, kajne? Ali ste slišali, da pride okoli 25 % kruha nazaj v pekarno, kjer ga ne morejo več porabiti. In mi plačujemo to norčevanje iz hrane! Jaz sem se odločil, da se ne bom več. Morda se bo še kdo. Naučil sem se pa tudi pomena truda. Živimo v prepričanju, da se nam nič ne splača. Vse naše mame, ki so imele možnost za vrt, so pridelovale domačo solato. Mi pa pravimo, da se nam je ne splača gojiti! Splača se jo pa Špancem in Italijanom. A se nam meša? Ali mora solata res narediti tisoč kilometrov, da pride na naš krožnik?





vedno živimo v paradigmi, da se nič ne spleča, da se ne da drugače. Zato želim ljudem pokazati drugačne izbire, tudi prek dejstev. Če imaš pečico, speci kruh sam. Če imaš zunaj travico, jo »preštihaj« in si naredi vrt. Če si v bloku, posadi nekaj na balkon ali pa pojdi na rob mesta, kjer je nekaj neobdelane zemlje in se zmeni s kmetom za kakšno njivico ... Želim pokazati, da se da. Izbrati svoj način, kjer si lahko pomagaš. Najprej sam.

▶ **Projekt pa je bil tudi dobrodelno naravnan?**

Ja, za Petra Opeko, našega misijonarja na Madagaskarju. Srečala sva se na evharističnem kongresu in spregovorila nekaj besed. Navdušuje me njegov način solidarnosti, on ljudi nič ne »crklja«. Razliko med enim in desetimi evri, se pravi devet evrov na dan, bom daroval misijonarju. Pa še nekateri ljudje, ki jim je bil projekt všeč, so ga podprli, za kar se jim iskreno zahvaljujem. Skupaj smo zbrali 660 evrov in Pedro Opeka bo lahko kupil 1.320 kg riža. Ker ... da se razumemo: ne gre za »škrtarjenje«, ampak za odločitev, da vsako lahko kaj spremeni, da bi bil svet boljši.

Ekonomisti nas prepričujejo, da moramo mi zavrteti ta gospodarski cikel s povečano potrošnjo. Bla bla bla ... to je egoizem! Mi vrtimo svoj že tako obsežen ekonomski cikel, oni »tam spodaj« pa naj vrtijo, kar hočejo? Zakaj pa ne bi Pedro Opeka z nakupom riža vrtel kakšnega »cikla«?

▶ **Kako naprej? Kaj se bo zgodilo s projektom, ko ne bo več na naslovnih?**

Sam bom spoznanja tudi naprej udejanjal v svojem življenju. Poleg tega bom naredil sistem izobraževanja in jih ponudil najprej Karitasu in tudi Rdečemu križu. Če ga bodo sprejeli.

Primer: predstavljajmo si družino z dvema srednjima plačama, ki je še včeraj živela udobno in zapravila vse. Sedaj pa eden od staršev postane brezposeln. Verjamem, da se je miselno temu zelo težko prilagoditi. Morda še

▶ **Aleš, tudi sicer si dejaven v skupnosti, pri skavtih, pišeš za spletne medije ... Na kateri postaji »tankša« vso to energijo?**

Ja, pri skavtih ... ☺

▶ **Dobro! Gremo naprej, hahaha ...**

Ampak res, no, skavti so res špica ... Pa tudi v družinskih odnosih. Hvaležen sem ženi in otrokom, ki me podpirajo.

▶ **Kako misliš, da lahko posamezniki spreminjamo družbo?**

Vpliv posameznika je lahko velik, vedno je večji, kot si mislimo. Vplivamo z deli in zgle-dom. Sam sem se poleg izobraževanja odločil tudi za publiciranje. Že če pišeš majhen osebni blog, imaš večji vpliv. Če blog postane znan, ko postane osebni medij, lahko vpliva na še več ljudi. Mislim, da dobre stvari morajo iti v javnost. Mediji ustvarjajo tudi pomemben pritisk. Smo sredi pričakovanja. Jezus je prišel na svet v preprostosti, ki je tudi tvoja zavestna življenjska izbira. Je to recept za srečo? Ja, ampak ni samo to. Mi smo presežna bitja. Bog nam je dal bogopodobnost. Že če se tega zavedaš, si bližje sreči in v okviru tega je tudi preprostost. Pa ne samo preprostost sama zaradi sebe, ampak zaradi odgovornosti, ki jo imamo do drugih. Tudi do tistih na drugem koncu sveta in tistih, ki se še niso rodili.

V družbi Aleševe preprostosti, odličnih piškotov in zeliščnega čaja sva uživala

Petra Zalar, Vedra levinja, Postojna 1, in
Blaž Karlin, Škofja Loka 1.



DECEMBER

17	petek	Sprejem lučke miru iz Betlehema v MB stolnici
18	sobota	Izmenjava LMB za odrasle skavte iz Avstrije, Italije, Hrvaške in Slovenije (Solčava) Dan naravoslovcev
19	nedelja	Prizgi svečko.
20	ponedeljek	Postavi smrečico in jo okrasí.
21	torek	Delavnica za voditelje PP: skavtska obljuba v PP, puščava
22	sreda	Pošlji božična voščila.
23	četrtek	Povej nekomu, da ga imaš rad.
24	petek	10. žive jaslice v Kamniku (organizira Mamutov steg, Kamnik 1)
25	sobota	Božič
26	nedelja	Dan samostojnosti in enotnosti
27	ponedeljek	Poglej božično risanko (npr. Jelenček Rudolf).
28	torek	Popij topel kakav
29	sreda	»Človek brez prijateljev je kot levica brez desnice.«
30	četrtek	Speci piškote.
31	petek	Silvestrski večer

JANUAR

1	sobota	Svetovni dan miru
2	nedelja	Pokličí prijatelja, ki ga imaš najbolj rad.
3	ponedeljek	Naredi pet počepov.
4	torek	»Dum spiro, spero!« Dokler diham, upam! (latinski pregovor)
5	sreda	Si se danes že komu zahvalil?
6	četrtek	Sveti trije kralji Delovna akcija (dopoldne) Duhovne vaje ZBOKSS – Kančevci (popoldne) Prebujanje (duhovna prenova voditeljev Primorske regije)
7	petek	Duhovne vaje ZBOKSS – Kančevci Prebujanje (duhovna prenova voditeljev Primorske regije) Zagrizi (srečanje voditeljev Ljubljanske regije)
8	sobota	Duhovne vaje ZBOKSS – Kančevci Prebujanje (duhovna prenova voditeljev Primorske regije)
9	nedelja	Duhovne vaje ZBOKSS – Kančevci
10	ponedeljek	Naredi snežaka – če seveda imaš sneg. ☺
11	torek	Delavnice za voditelje PP: služenje
12	sreda	Vedeti, da veš tisto, kar veš, in da ne veš tistega, česar ne veš, to je največje znanje. (Lao Ze)
13	četrtek	Užij dan!
14	petek	Zimovanje voditeljev Mariborske regije
15	sobota	Zimovanje voditeljev Mariborske regije

16	nedelja	Zimovanje voditeljev Mariborske regije
17	ponedeljek	Z nasmehom se ozdravi svet – nasmejni se! Človek potuje po svetu, da bi našel, kar potrebuje, in se vrača domov, da to najde. (Moore)
18	torek	Reši križanko.
19	sreda	Reši križanko.
20	četrtek	Pojdi na svež zrak.
21	petek	Pomislí, kako se v resnici počutijo tvoji bližnji.
22	sobota	Povej jabolko.
23	nedelja	Ne pozabi ločevati odpadkov! Zapomni si vsaj en vic (npr. Zakaj ima policaj v roki žlico? Da se pomeša med ljudi).
24	ponedeljek	Delavnica za voditelje PP: ročne spretnosti, veččine
25	torek	Zmoli Sveti angel.
26	sreda	Rana ura zlata ura!
27	četrtek	V lepi misli se spomni na svojo mamo.
28	petek	Poglej v nebo in poišči ozvezdje Orion.
29	sobota	Skavt si v težavah žvižga in poje!
30	nedelja	Svetovni dan brez cigarete
31	ponedeljek	

FEBRUAR

1	torek	Delavnica za voditelje PP: gradnik POT
2	sreda	Svetovni dan mokrišč
3	četrtek	Jej čim bolj zdravo.
4	petek	Oglej si nogometno tekmo.
5	sobota	Povsod je lepo, a doma je najlepše.
6	nedelja	Skavt naredi vsak dan vsaj eno dobro delo!
7	ponedeljek	Naredi 10 sklec
8	torek	Prešernov dan, slovenski kulturni praznik
9	sreda	Srečanje za primorske duhovne asistente »Sreča je, ko se delo dobro opravi in ko ima nekoga rad.« (T. Pavček)
10	četrtek	Pojdi peš, namesto da se pelješ.
11	petek	Pomij posodo.
12	sobota	Praznovanje 15-letnice stega Nova Gorica 1
13	nedelja	Praznovanje 15-letnice stega Nova Gorica 1 Skavtski večer (pripravlja Ljubljana 2)
14	ponedeljek	Valentinovo <3
15	torek	Delavnica za voditelje PP: duhovnost
16	sreda	Za lepši dan si zapoj najljubšo pesem.
17	četrtek	Objemi vsaj pet ljudi okrog sebe.
18	petek	Naj sneži, naj sneži, naj sneži!
19	sobota	Svetovni dan socialne pravičnosti
20	nedelja	Mednarodni dan maternega jezika
21	ponedeljek	Pojdi na sprehod!
22	torek	

DAN ZATE IN ZAME

Božič. Bog malega rastočega sonca, za mnoge cerkveni praznik, spet za nekatere trinajsto najpogostejše zadnje ime Slovencev. Spominja na sladko veselje, prepolne podkožne zaloge. Nima pomena, ki bi ga ukalupili in vsako leto okoli božiča vedno istega privlekli na plan. Je dan zate in zame. Poseben z veliko začetnico.

25. DECEMBER ALI 7. JANUAR?

Prve generacije kristjanov niso praznovalе Jezusovega rojstva. Šele prvi krščanski cesar Konstantin je na vzhodu uvedel obeleževanje rojstva Odrešenika. Ko je spreminjal urejenost svoje poganske kulture, je namesto praznika sonca uvedel praznovanje rojstva malega Jezusa. Seveda je bila vesoljna Cerkev takrat ena in edina. Ni bilo razprtij in nasprotij med krajevnimi cerkvami. Tekom stoletij sloga ni ostala naša vrednota. Cerkev so pestili razkoli.

Katoliška tradicija za datum Gospodovega rojstva postavlja 25. december. Tako ne menijo vsi. Kristjani se nikakor ne smemo prepirati okoli datumov. Svetu moramo posredovati naša prepričanja in verovanje, da Jezus tako ljubil svet, da je v revnem Betlehemu sam prišel na svet. Iskati moramo skupno pot, da bi bili vsi eno. In bo ena čreda, en pastir (Jn 10,16).

DAN LUČI, KI JE RAZSVETLILA TEMO

Bil je večer, ki ni spominjal na ključni trenutek naše



zgodovine. Pa je vseeno pretresel svet kot še nikoli. Bog nam ne bi mogel jasneje pokazati svoje ljubeče naklonjenosti. Emanuel je z rojstvom v Betlehemu začel svojo pot odrešitve sveta. Ljubi nas do konca. Dal nam je razlog, da se počutimo pomembne. Zavzel se je zate. Posebej zate.

MOJA SKUPNOST

Že sam Jezus nam namigne, da je njegov prostor družina. Njegovo okolje je skupnost življenja. Družina z materjo in očetom, v kateri raste ljubezen. Brez nje ni obstoja. Iskanje nadomestkov odnosov že v novembrskem božičnem blišču je zabloda, ki nas odvrča od bližnjega. Če pa iščemo svoj prostor v družini, nam Bog daje moč, da premostimo družinske tegobe, prepire. Kot Jezus, ki je majhen, nebogljen spremenil svet.

V jaslih se sklanja k nam, pastirji nas vabijo k počastitvi deteta. Božično drevo pa nam kaže na moč življenja, luč gori za mir. Naj bo prijetno tudi tebi.

Marko Kmetič, Pojoči orel, Zagorje 1





EL CLÁSICO-več kot le tekma!

El Clásico. Beseda, ki je najverjetneje znana predvsem oboževalcem nogometa, sploh španskega.

Beseda, ki predstavlja vsako nogometno tekmo, odigrano med dvema največjima kluboma v Španiji, če ne kar v Evropi ali celo na svetu. Derbi med nogometnima kluboma Barcelona in Real Madrid, ki ga vsi pravi navijači enega ali drugega kluba nestrpnost pričakujemo. In tudi med skavti nas je zagotovo kar veliko takšnih, ki dvakrat na leto pozabimo na vse in se prepustimo predvsem užitku, malo pa tudi živčnosti. Za takšne tekme namreč nikoli ne veš, kako se bodo razpletle. Ni pa vse samo v nogometni igri. Za Špance je El Clásico pomemben tudi s političnega vidika.

Rivalstvo med kluboma najprej prihaja že iz tega, da sta Madrid in Barcelona dve največji mesti v Španiji, vsak klub pa predstavlja tudi svoje politično stališče. Real Madrid španski nacionalizem, medtem ko Barcelona katalonskega. In prav slednji se mi kot navdušeni navijačici nogometnega kluba Barcelona zdi nekaj posebnega.

Katalonizem je politično gibanje, ki se bojuje za politično avtonomijo oziroma celo popolno neodvisnost Katalonije. Začel se je že v času oblikovanja prve španske republike, ko so nekateri predstavniki Katalonije pokazali željo po ustanovitvi svoje vlade in priznanju katalonščine. Predvsem pa se Katalonci zavzemajo za to, da bi obstajala neka meja, koliko davkov

pripada Španiji od Katalonije. Ti so namreč sedaj še zelo visoki in Katalonci bi radi preprečili, da bi jih Španci še naprej tako ekonomsko izčrpavali. Kljub vsemu pa tudi Katalonci niso enotni. Razdeljeni so na tiste, ki želijo samostojnost, in na tiste, ki želijo le večjo stopnjo avtonomije znotraj Španije. Politična situacija v Španiji je resnično zelo zapletena in tudi odnosi med Katalonijo in centralno Španijo so precej napeti. Ravno zato pa je El Clásico posebna tekma, saj ljudje pa tudi igralci sami želijo dokazati premoč ene ali druge strani.

Tudi sama sem si ogledala tekmo na stadionu Barcelone in že takrat sem bila prevzeta. Sicer to ni bil El Clásico, toda kljub vsemu je doživeti poln stadion ljudi, ki navdušeno vpijejo ob vsaki potezi svojih ljubljencev, preprosto neprecenljivo. Ob takšnem vzdušju niti ni pomembno, ali te nogomet sploh zanima. Občutka, ko si del tega navdušenja, ne pozabiš nikoli. Verjemite mi na besedo ali pa še bolje, doživite ga sami – ne bo vam žal!

Sara Vidmar, Domiselna panda, Komenda 1

VR: <http://www.zone.888sport.com>



SKAVTSKI DUH med Alpami in Jadranom

**O TEM, KAKO ALPE NISO
SAMO GOROVJE IN JADRAN NI
SAMO MORJE, AMPAK ZA NAS
SKAVTE TUDI PROSTOR DUHA
PRIJATELJSTVA IN SODELOVANJA.**

Mednarodno skupnost Alpe–Jadran sestavljajo organizacije odraslih skavtinj in skavtov iz Avstrije, Hrvaške, Italije in Slovenije. Začetki sodelovanja segajo v leto 2001, ko se je v Sloveniji ustanovil ZBOKSS in je organizacija odraslih skavtov iz Italije dala pobudo za povezavo v skupnost Alpe–Jadran. Od takrat so se zvrstila številna srečanja in prireditve odraslih skavtinj in skavtov sosednjih dežel. Med zelo odmevnimi prireditvami je izmenjava Luči miru iz Betlehema, ki je vsako leto organizirana v drugi državi.

Počutimo se kot most, še posebno pri povezovanju med italijanskimi in slovenskimi skavti. Veliko je dela, saj smo kot člani prisotni na številnih pobudah, ki jih organizira tudi manjšina. Rad bi povedal, in z mano tudi ostale odrasle skavtinje in skavti SZSO, da si želimo, da bi nas v skupnosti Alpe–Jadran priznavali kot samostojno enoto skupnosti in da bi to postala skupnost narodov in ne skupnost držav. Na srečanjih bi morali biti prisotni dve slovenski zastavi, ena kot simbol države in druga kot narodnostni simbol Slovencev v Italiji.

Aleksander (Sandi) Cergol, SZSO, Trst

Marca leta 2002 smo se predstavniki odraslih skavtov Italije, Avstrije in Slovenije zbrali v Santorsu in postavili temelje skupnosti Alpe–Jadran. Ime skupnosti smo izbrali, ker s tem

Srečanje v Trstu, 2008



Avstrijski in slovenski skavt na državni meji





Na Golici, 2004

imenom opredeljujemo prostor patriarhata iz Ogleja. In prav ta, več kot tisočletna verska skupnost nam je lahko vzor, pa ne samo skavtom, ampak vsem ljudem, ki živimo na tem območju. Kasneje so se nam pridružili tudi hrvaški odrasli skavti.

Globoko so se mi vtisnile v spomin izmenjave Luči miru iz Betlehema: od prve, ki je potekala v Žabnicah blizu Trbiža (2002), Svete Gore pri Gorici (2003), Svetega Petra blizu Špitalu ob Dravi (2004), Ogleja (2005), Stične (2006), do Brež na Koroškem (2007), Reke (2008) in zadnje v Benetkah (2009).

Od 75 odraslih skavtov leta 2002 smo v Benetkah leta 2009 kljub zelo slabemu vremenu dosegli število 750 udeležencev! Seveda ne manjka težav. Ena največjih je jezik. Prepričan sem, da mora vsak govoriti v svojem materinem jeziku, saj lahko le tako v popolnosti pove tisto, kar misli.

Paolo Modotti, MASCI, Krmin

Smo organizatorji letošnje izmenjave Luči miru iz Betlehema. Z odraslimi skavti regije Alpe-Jadran se bomo srečali v Solčavi 18. decembra 2010. Regija načrtuje tudi mednarodni

tabor, ki bo potekal v Sloveniji v Kančevcih junija 2011.

Poleg teh dveh dogodkov, ki sta stalnici v delovanju regije Alpe-Jadran, je vsako leto več različnih srečanj, na katera smo tudi mi tople povabljeni. V regijo smo vključeni skavti, ki govorimo štiri različne jezike, toda kljub

temu smo si podobni, saj nas druži skupni duh, duh skavtstva, ki podira vse pregrade in rojeva vedno nova prijateljstva.

Božena Pintar, ZBOKSS, Celje

Leta 2002 sem se udeležil prvega uradnega srečanja skupnosti Alpe-Jadran in postal član delovne skupine. Tam sem se okužil z AJ-virusom. Najbolj mi je všeč spoštovanje in tople ozračje, ki prideta do izraza, ko se družimo s prijatelji iz Avstrije, Hrvaške, Italije in Slovenije. Pogosto se bojimo težav z razumevanjem tujega jezika, vendar je v volji moč, in če je treba, se sporazumevamo tudi s pomočjo rok ali risanja. Smo kot otroci, ki se razumemo, čeprav ne govorimo istega jezika. Najlepše spomine imam na 1. Alpe-Jadran Jamboree, ki je bil leta 2007 v Čezklancu. Takrat smo dobili plamen skavtskega duha iz Kenije. Lepo mi je bilo ob izmenjavah LMB, na potovalnem taboru Marijino Celje – Mariazell 2009, na dnevu bratovščin – Gildentag 2010 ...

Georg Strafella, PFADFINDERGILDE OESTERREICH, Gradec

Zbrala in sestavila

Dunja Kovačič, Modri čuk, Nova Gorica 1



139 GLASOV ali SVET ZSKSS

Svet ZSKSS je najvišji organ našega Združenja. Za uresničitev sprejetih sklepov je zadolžen izvršni odbor.

Člani IO, NO in ČR imajo triletni mandat. Nove volitve za člane IO, NO in ČR bodo na svetu ZSKSS marca 2011.

Svet ZSKSS poteka drugi vikend marca (1 dan, v Ljubljani na teološki fakulteti) in drugi vikend novembra (2 dni, različne lokacije po Sloveniji).

Nekaj preteklih sklepov ZSKSS:

Sklep 2 (Pekre, 1997): V ZSKSS se zavzemamo in vzgajamo za zdravo življenje: brez omamljanja, opajanja in kajenja.

(Gornja Radgona, 2000): ZSKSS in SZSO⁶ sta podpisala sporazum o medsebojnem sodelovanju.

Sklep 6 (Črnomelj, 1998): ZSKSS se opredeljuje za trajnostno in sonaravno ravnanje z naravo, kar pomeni varstvo narave sočasno z rabo.

Kaj se je dogajalo na svetu ZSKSS novembra 2010 v Cerknici?

Delegati so sprejeli spremembo statuta, in sicer da bomo imeli v prihodnjem mandatu poverjenika in poverjenico za program ter novega poverjenika za podporo voditeljem. Sprejeli so tudi proračun za leto 2011.

Imenovana je bila nova trenerka Branka Florjančič in 6 skavtskih voditeljev: Jerneja Mihelčič, Matej Balantič, Tadej Uršič, Franci Bačar, Lucija Simončič in Marko Polajnar.

Volilno pravico ima trenutno 139 izvoljenih posameznikov, za sklepčnost⁶ pa je potrebna prisotnost 70 izvoljenih posameznikov. Za sprejetje sprememb statuta ZSKSS je potrebna dvotretjinska večina navzočih glasov za, za sprejetje ostalih sklepov pa polovica navzočih glasov za.



Sveta ZSKSS se lahko udeleži kdorkoli – voditelji, člani, bivši člani, starši članov in drugi gostje. Volilno pravico pa imajo delegati¹, člani IO², NO³, CZ⁴ ter regijski načelniki, načelnice in duhovni asistenti.

Zakaj iti na svet SKSS?

Ker lahko tam prek delegatov izrazimo pobude in predlagamo sklepe, s tem pa sooblikujemo delovanje ZSKSS glede na potrebe stegov. Hkrati pa je prisotnost delegatov naša pravica in dolžnost.

¹ Izvoljeni predstavniki stegov

² Izvršni odbor

³ Nadzorni odbor

⁴ Častno razsodišče

⁵ Obravnavo posameznih točk dnevnega reda, odločanje o spremembah, glasovanje o predlaganih sklepih

⁶ Slovenska zamejska skavtska organizacija



35 LET ROMANJ MLADIN iz Slovenije v Taizé

Začelo se je z nastanitvijo po družinah...



...sledilo je raziskovanje Maribora in okolice...



V MARIBORU JE OB TEM JUBILEJU OD 19. DO 21. 11. 2010 POTEKALO VSESLOVENSKO TAIZÉJSKO SREČANJE Z NASLOVOM CERKEV, KRAJ PRIJATELJSTVA ZA VSE.

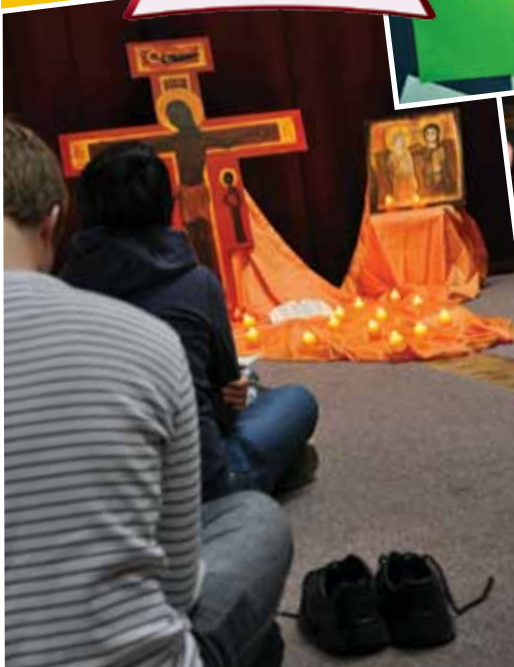
...priložnost za molitev, zbranost, tišino...



...skupno obedovanje...



...in večerno molitev.





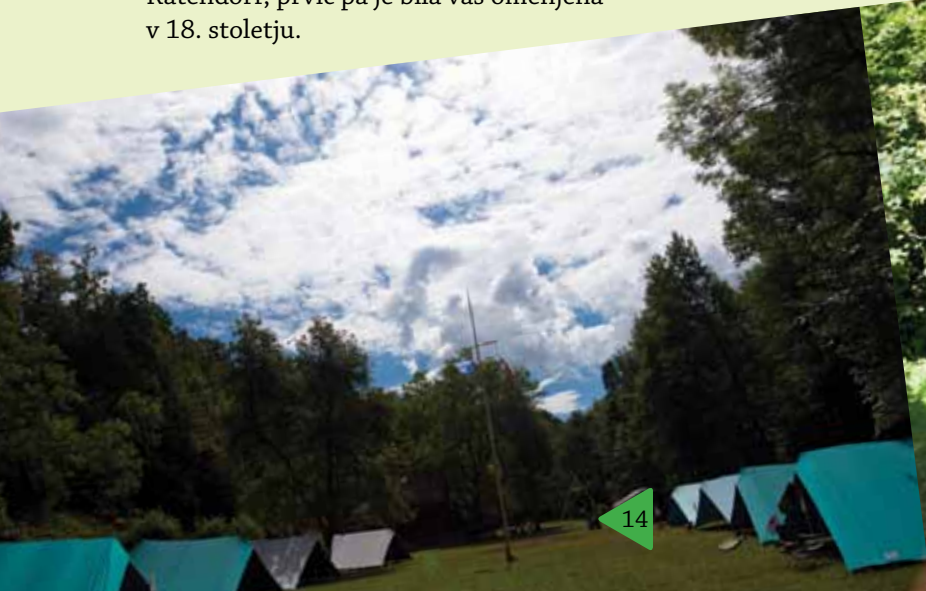
»Tam, kjer bistra Sora teče
med livadami, gozdički,
tam med hišami, vrtički
skromna vas stoji RETEČE ...« (Franc Rant)

RETEČE

Na kratko o vasi Reteče:

- ▶ je gručasta vas na jugozahodnem delu Sorškega polja, na nadmorski višini 353 metrov;
- ▶ leži ob pomembni poti Škofja Loka–Ljubljana, vendar je jedro vasi z župnijsko cerkvijo svetega Janeza Evangeličana nekoliko umaknjeno z glavne poti;
- ▶ železniško postajo imajo Reteče že od leta 1926;
- ▶ kulturni dom stoji od leta 1954. Danes v njem deluje KD Janko Krmelj, v okviru katerega se zbirajo tamburaši skupine Bisernica, gledališka sekcija Vagabund, literarni krožek; dvorano pa redno zaseda navijaška skupina Smart;
- ▶ osnovna šola deluje od leta 1938;
- ▶ ime je izpeljano iz nemškega imena Ratendorf, prvič pa je bila vas omenjena v 18. stoletju.

Včasih so bile Reteče kmečka vas, danes pa delujoče kmetije lahko prešteješ na prste ene roke. Reteče se vse bolj širijo in modernizirajo, saj imajo odlično lego. Le 20 minut pa si z avtom (ali vlakom) v prestolnici (20 km), do Kranja je 10, do Škofje Loke pa 5 kilometrov. A menim, da merilo za super pozicijo ni le bližina mest. Kot je napisano že v zgornji pesmici domačina Franca Ranta, mimo vasi teče reka Sora, h kateri so se včasih množično hodili kopat celo Ljubljančani. Obdajajo nas travniki in gozdovi, še posebej priljubljen za sprehajalce pa je gozd pod Retečami (na Produ). Če pa te noge ženejo v hrib in nimaš avta, pa se lahko kar peš odpraviš čez Soro in se povzpneš na 856 metrov visok Osolnik, Lubnik nad Šk. Loko ali kak okoliški hrib (razgled prek celega Sorškega polja je zagotovljen, če le ni pregoste megle ali nizke oblačnosti).





Taborni prostor ob mlinu

Da je pri nas res fajn, ve že marsikateri skavt. Leta 2005 je Škofja Loka 2 organizirala Držni si, tri-dnevni tabor, namenjen popotnicam in popotnikom. Na taboru Glej daleč, ki je bil naslednje leto (2006), pa so isti prostor zasekli še voditelji in voditeljice iz vse Slovenije. Sledilo je nekajletno zatišje pred tabori, nato pa so nas lani kar za en mesec »okupirali« švicarski skavti, ki so si na Produ postavili imenitno skavtsko vas.

Dograjevali

sodov, umivanje zob ... v vodi z 12 stopinjami. Travnik je dovolj velik za vsaj 10 jamboreejev in kak členar, v času naliva pa smo uporabljali tudi prazen skedenj, ki je ob robu travnika. No, še nekaj besed o nalivu. Na TZV-ju nas je močilo 24 ur skupaj, in ker je travnik obdan z vodo, je zaradi velike količine tudi poplavlilo, kar pa se zgodi res le ob zelo hudem nalivu. Pa še ena informacija za tiste, ki bi jih prostor zanimal. Parcele na našem koncu so kar precej razdeljene, kar pomeni, da je taborni prostor pri mlinu last enega lastnika, gozd prek potoka pa že drugega, zato je nemalo problemov z lesom, ki bi si ga morali v bodoče pripeljati sami (v bližini sta vsaj dve žagi, kjer z veseljem odstopijo krajnike in drug lesen material, domači kmetje pa s traktorjem takoj priskočijo na pomoč).



so jo skoraj ves mesec. Hkrati so si kakih 200 metrov stran tabor postavili celjski skavti. In ker se dober glas širi v deveto vas, so za prostor letos poprosili tudi skavti iz Gornje Radgone.

Le dva tedna za njimi pa so skavtsko znanje pri reteškem mlinu nabirali udeleženci TZV 2. In zakaj prav v Retečah? Mogoče zato, ker so voditelji že ob prvem ogledu (od lepote, namreč :P) ostali brez besed. Taborni prostor je otoček med strugama Mlinščice, v katero priteka tudi voda izpod Sorškega polja. Ta je pitna, zato so udeleženci zgradili umivalnico, ki je omogočala nemoteno pranje posode, polnjenje



Ker pa bom kmalu zapolnila vrstice, ki so mi na voljo, bi rada dodala le še nekaj: Reteče vabijo :)!

Lucija Kermelj, Ustrežljiva ovca, Škofja Loka 2



Naj zmaga ŽIVLJENJE

**LETOS POLETI JE V KENJI
POTEKAL WORLD SCOUT MOOT,
TABORA PA STA SE UDELEŽILA
TUDI DVA ČLANA SZSO. SLEDI
NEKAJ VTISOV PRISTNE VIDRE.**

Pridružila se je italijanski odpravi, s katero so po taboru odšli tudi med zapuščene in od sveta pozabljene prebivalce slumsov. Tokrat so World Scout Moot, tj. svetovno srečanje skavtov, starih od 18. do 26. leta, gostili kenjski skavti. Tabora, ki je trajal od 27. julija do 7. avgusta, se je udeležilo približno dva tisoč skavtov z vsega sveta. Po taboru je italijanska odprava obiskala misijone kombonijancev, ki delujejo v Nairobiju in okolici. Vodja naše odprave, Maria Antonietta Pignataro, je predsednica dobrodelne organizacije HUIPALAS, ki finančno podpira projekte v kenjskih slumsih.

Korogocho je najznamenitejši slum v predmestju Nairobija. Najznamenitejši – kako lakav naziv! Korogocho je znan, ker tu vlada največja revščina, največja beda. V Korogocho prebiva 120 tisoč ljudi. Kraj je pravzaprav grič, širok en kilometer, dolg pa kilometer in pol. Tako kakor ostalih slumsov tega na kartah mesta ne najdeš. Čeprav v slumsih prebiva več kot 60 odstotkov od štirih milijonov prebivalcev Nairobija, so to pozabljeni ljudje, zato jih ni na papirjih. Barake (so to sploh barake?) so zgrajene iz odpadnega materiala, ki ga ljudje poberejo na odlagališču.

Rastejo ena nad drugo, kar čez noč. Pauline, ki nas je ta dan spremljala, nas je povabila na ogled stričeve barake; štiri krat pet metrov, oguljen kavč, mizica in televizija. Zvečer pa vse to pomaknejo v kot, da lahko prespi vseh enajst stanovalcev in tri tedne stara Paulinina nečakinja. V Korogocho je ogromno otrok. Vsi radovedno in sramežljivo strmiijo vate in te sprašujejo »How are you? – Kako si?«.





Belci sem ne hodijo. Nihče ne hodi sem, to so pozabljeni kraji. V Korogochu je več kot polovica ljudi okužena z virusom HIV. Ženske so posiljene vsak večer. Tu so mamice, stare 14 let, čez kak mesec bodo podlegle HIV-u. Večina otrok je sirot. Otroci vdihavajo lepilo in se z njim omamljajo. Samo da ne bi občutili lakote.

Kupi smeti stalno gorijo

Najhujše pa te čaka, ko se sprehodiš do mestnega odlagališča odpadkov. V Korogochu dnevno odvažajo odpadke iz kenijske prestolnice. Kupi smeti stalno gorijo, vonj je neznošen. Nekateri misijonarji, ki so tu delovali, so po nekaj letih podlegli raku na pljučih. Med odpadki uzremo prašiča z ogromnim karcinomom pod trebuhom. Tega bodo zvečer zaklali. In v vsej tej bedi, v dolini smeti, ki ji ne vidiš konca, so otroci, ki iščejo karkoli bi lahko prodali, karkoli bi lahko bilo koristno: plastika, vrečke, hrana. Njihovo življenje nima tako visoke cene, kot jo ima material, ki ga pobirajo. Opotekajo se, ker so pijani. Če hočeš preživeti v odlagališču, ne smeš biti trezen. V slumsih ljudje pijejo ilegalno žganje iz strojnega olja. Seveda skorumpirana policija to dovoljuje proti plačilu.

Policija je tu slabša od lokalne mafije. Če si v odlagališču, moraš najprej uničiti človeka v sebi. Oči teh otrok so oči starca, ki je v življenju prestal že vse gorje.

Mi se tu počutimo majhne, neizkušene, slepe. Brez besed strmimo v prizor. Ne moreš povedati, ne da se opisati. Nad nami mirno jadrajo marabuji, ogromne ptice ujede. Občutek imaš, da komaj čakajo, da se mrtev zgrudiš na tla. Ko se dvigne veter, se jim pridružijo še številne črne plastične vrečke.

Zakaj v Korogochu? So stvari, ki jih moraš doživeti. Ker se potem ne boš več sprenevedal. Greš v Korogochu, ker poslušáš. Ker opazuješ. Stiskaš roke. Objemaš. Smeješ se. Plešeš, kot plešejo Afričani. Plešeš za življenje. Ljudem lahko prineseš nekaj denarja v dobrodelne namene, preživiš dan na cesti z otroki. Ampak veš, da te tu nihče ne potrebuje, ker ne moreš ničesar spreminiti. Zaveš se, da si ti tisti, ki potrebuje stik s temi ljudmi. Stik z zadnjimi, s pozabljenimi. Ker se v Korogochu, v tej bedi, izgubiš in se potem zopet najdeš. Ker te pogledi in besede zadnjih in pozabljenih naučijo, da je življenje neprecenljivo.

preživiš dan na cesti z otroki. Ampak veš, da te tu nihče ne potrebuje, ker ne moreš ničesar spreminiti. Zaveš se, da si ti tisti, ki potrebuje stik s temi ljudmi. Stik z zadnjimi, s pozabljenimi. Ker se v Korogochu, v tej bedi, izgubiš in se potem zopet najdeš. Ker te pogledi in besede zadnjih in pozabljenih naučijo, da je življenje neprecenljivo.

Martina Mezgec, Pristna vidra, Trst 3-4



Slepi vodijo SLEPE...

je sliko na desni poimenoval avtor Bruegel. Na njej je naslikanih šest ● ● ● slepih moških, ki sledijo drug drugemu – prvemu, ki jih vodi. Ker je tudi ta slep, bodo prej ali slej vsi padli v jamo. Slika je nastala v renesansi in priča o človeški naravi in o tem, da ne smemo brezglavo slediti nekemu, ki ni dober vzor za nas. Iskati moramo ljudi, s katerimi bomo kaj dosegli in nekaj postali.

Kdo ali kaj je vzornik?

Vzornik je lahko oseba ali žival, po kateri se zgleduješ – ji hočeš biti podoben. Največkrat so to slavni ljudje, liki iz zgodovine ... Idoli pa so lahko tudi ljudje, ki jih srečuješ na ulici. Ljudje, ki jih spoštuješ, ceniš, jim nočeš biti podoben, ampak jih samo občuduješ. Toda, ali je pomembno, koga izbereš za vzornika? Seveda je. Po vzorniku se potem ravnaš. Ne govoriš ravno istih stvari kot on, a mu želiš biti čim bolj podoben. Prav zaradi tega je pomembno, kdo je tvoj vzor. Kot sem že prej omenila, si največ ljudi izbere kakšno slavno osebo iz sveta filma, mode in zabave. Sledi pa ji Jezus Kristus. Ljudje mu sledijo predvsem zaradi njegovih nauk, energije, vere in večnega življenja, ki ga živi v naših srcih. Tik za njim pa so idoli še naši starši ali drugače ožja družina.

Kako najti vzor?

Morda se niti se zavedaš, da imaš vzornika, po katerem se ravnaš. Ta oseba je lahko tako zasidrana v tvoji podzavesti, da se po njej zgleduješ, ne da bi sploh pomislil na to. A pomembno je, da je dobra. Dobra v smislu, da počne stvari, ki te lahko kam pripeljejo, in da lahko z



njeno »pomočjo« kaj dosežeš. Ne tako kot na sliki »slepi vodijo slepe«. Vzornik mora biti oseba, s čigar pomočjo (pa čeprav samo posredno) boš nekaj dosegel; in ne boš padel, kot so padli slepi. Ta oseba mora biti vredna tvoje ga občudovanja in posnemanja. Kot so vredni Jezus, tvoji starši in še kakšna oseba, ki je v življenju veliko dosegla, premagala ovire, bolezen ipd.

Kako biti dober zgled?

Kot starejši brat, sestra, morda voditelj se vsi spraujemo, kako biti dober zgled. Kako biti oseba, po kateri se bodo drugi lahko zgledovali. To še zdaleč ni preprosto. Moraš biti trden, zasidran v svojem prepričanju, močan kot kamen in predvsem dojemljiv za božja navodila. Kajti on nam govori, kaj in kako živeti.

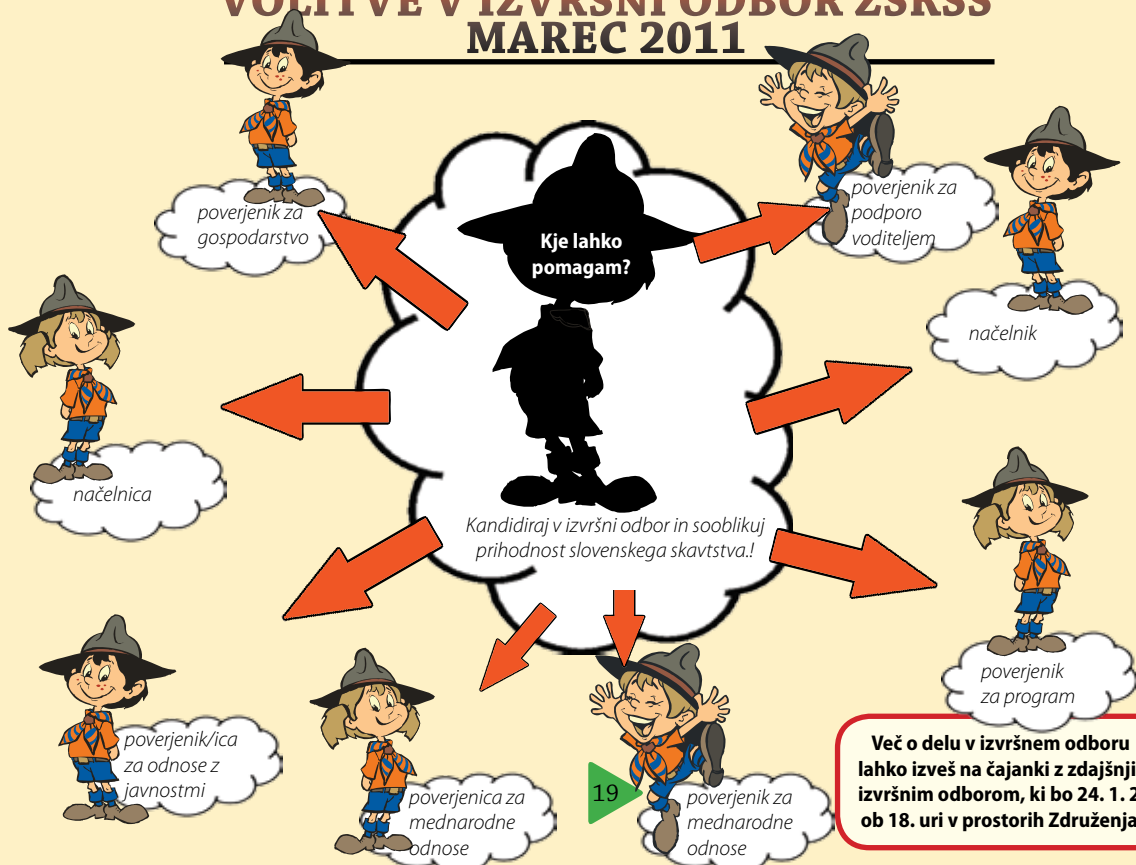
Hana Pirnat, *Mozirje 1*

Lastnosti vzornika:

- ▶ ima dobre odnose s prijatelji/družino,
- ▶ je pripravljen pomagati,
- ▶ stoji za svojim mnenjem,
- ▶ je delaven, sposoben,
- ▶ je spoštljiv, prijazen,
- ▶ ima pozitivne osebne lastnosti (pred mlajšimi se obnaša odgovorno in jim posreduje prave vrednote),
- ▶ je vedoželjen,
- ▶ ima avtoriteto,
- ▶ trudi se biti čim boljša oseba.



VOLITVE V IZVRŠNI ODBOR ZSKSS MAREC 2011



Več o delu v izvršnem odboru lahko izveš na čajanki z zdajšnjim izvršnim odborom, ki bo 24. 1. 2011 ob 18. uri v prostorih Združenja. Bi-Pi!



MED MODRIMI KROJI

Udeležba na taborni šoli SZSO? – Ja, prosim!

Zbudilo me je prijetno žvižganje meni nepoznane melodije. Res fino, a vsaka še tako prijetna budnica ima vselej isto sporočilo. Odprem oči in kljub slabemu vidu ob sebi opazim še kup drugih spalnih vreč. Za trenutek se počutim kot Alica, ki je zašla v drugo deželo, potem pa me ujame spomin, da sem nekje na pregibu med petkom in soboto zapustil največjo slovensko vas, Davčo, s tem pa hkrati tudi kranjski skvo. Pot me je kot babico vodila na jug. Ob treh ponoči sem našel kraško vasico Cerovlje na italijanski strani meje in idilično kamnito hišo, kjer je potekala taborna šola Slovenske zamejske skavtske organizacije (SZSO). S slabo vestjo zaradi pozne ure sem poklical Davida, ki me je prišel iskat in mi pokazal ležišče, ki je čakalo name.

Kot tat sem se torej sredi noči prikradel in se vtihotapil v skupino pripravnikov za skavtske voditelje. Počutil sem se, kot da bi kar na lepem padel z neba. Sledil je zajtrk in z njim odlična priložnost za spoznavanje med seboj in kar takoj sem se čutil kot del skupine. Kmalu sem ugotovil, da nekaj manjka. Naglica

namreč. Nikoli med vso TŠ namreč nisem dobil občutka, da se nam kamorkoli mudi, pa je program vendarle tekel gladko in brez težav. Vsaki od tem je bilo odmerjeno dovolj časa, zato smo se lahko vsaki posvetili brez naglice.

Delavnice

Da bo slika celovitejša, moram nujno navesti vse delavnice, ki so se zvrstile v teh treh jesenskih kraških dneh:

- ▶ poslanstvo in poklicanost voditeljev
- ▶ struktura SZSO in SKVO
- ▶ pionirstvo
- ▶ gestalt delavnica
- ▶ krščanska simbolika
- ▶ čas za vprašanja (»kueščen tajm«)

Vse delavnice so bile izpeljane na zelo visokem nivoju, glavni vzrok za to so bile predvsem dolgoletne izkušnje voditeljev, kar je neobhodno povezano s strategijo organizacije. Medtem ko ZSKSS temelji na načelu organizacije »mladih za mlade«, se v SZSO trudijo v svojih vrstah zadržati izkušene voditelje, ki bi po naših kriterijih že bili uvrščeni kot »stari«. Te točke smo se dotaknili predvsem pri

Udeleženci TŠ 2010 okoli zastave



Sv. maša okoli zakajenega ognjišča je bila pravo doživetje.





Udeleženci TŠ 2010 okoli zastave.

obravnavi skvoja. Koga naj bi ta združeval in čemu služil. Posvetili smo se predvsem pojmovanju skvoja kot skupnosti, ki naj bi bila prvenstveno namenjena osebni rasti voditeljev in šele sekundarno tehničnemu načrtovanju in izvajanju programa stega. Prav tu tiči izvor izgorevanja voditeljev pa tudi občutek, da kot voditelji samo vlagamo svojo energijo, prejmemo pa bore malo. Temu pojmovanju skvoja sta odgovorna voditelja TŠ Jadranka Cergolj in David Bandelj ostala zvesta tudi v praksi. To je bilo najbolj vidno ob obrokih. Zanje smo si vzeli veliko časa in niso bili namenjeni zgolj tešenju lakote, temveč tudi druženju. Opazil sem, da se je sedežni red pri vsakem obroku ali delavnici spontano spreminjal in tako si imel vedno druge sosede in priliko za pogovor s kar največ udeleženci. Kosilu je sledila obvezna kava s čim sladkim in v teh trenutkih sem res užival.

Posebej bi od vseh delavnic rad izpostavil tisto, namenjeno gestaltu. Pod Tomaževim

vodstvom smo se šli različne igre, pri katerih je bilo bistveno izražanje občutkov, opisovanje sebe in drugih, vohanje različnih začimb in deljenje svojih asociacij z drugimi. Delavnica je bila zame nekaj povsem novega, saj doslej nisem posvečal pozornosti načinu izražanja občutkov. Pravzaprav se mi to sploh ni zdelo pomembno. Pa je, saj nam to lahko korenito izboljša komunikacijo v skvoju ali kje drugje. Pogosto se nam kaj zdi zelo dobro ali pa slabo, pa tega ali sploh ne sporočimo drugim ali pa to naredimo na napačen način. Sam sem zaradi tega že zakuhal kakšno nevšečnost in zato se mi je delavnica zdela nekaj fantastičnega. Lepo se je tudi navezovala na temo o komunikaciji v skvoju.

»Kveščen tajm«

Izpostavil bi še t. i. »kveščen tajm«, kjer smo temo pogovora (duhovnost) s soglasjem izbrali udeleženci sami. S tem sta Jadranka in David še enkrat dokazala, da udeležence razumeta kot prave subjekte in enakopravne partnerje v komunikaciji. Poudarila sta poklicanost vsakega voditelja k sooblikovanju organizacije in pomenu osebnega doprinosa za skupnost.

Izkušnja je bila res super – tako s skavtskega kot tudi z vidika mojega osebnega interesa za življenje Slovenk in Slovencev v zamejstvu. Na tak in drugačen način lahko bolje spoznamo drug drugega in sami sebe, zato upam, da bomo sodelovanje na različnih ravneh še razširili.

Jane Ciperle, Smehvzbujajoči orel, Kranj 1



Vztrajni bober razlaga pozitivne plati modularne pioneristike.



Skavti v pozdravu na stopnišču kraške domačije.

Sneženi ŠOTOR

Eno izmed zavetišč, ki si jih lahko postavimo iz snega, je iglu.

Za postavitev igluja potrebujemo dovolj snega (snežna odeja mora biti debela vsaj pol metra) in vsaj dve osebi; eno, ki reže kocke iz snega, druga pa gradi iglu. Večje kot je število ljudi, lažje je samo postavljanje.

Najprej si na tleh načrtamo krog polmera 1–1,5 m. Tolikšen kot je polmer, tolikšna bo tudi višina igluja. Oseba, ki je zadolžena za rezanje snežnih kock, naj najde dovolj utrjen sneg, po potrebi ga lahko tudi »spešta«, da je bolj trden, in začne iz snega izrezovati kocke oz. kvadre, ki so veliki približno 60 x 30 x 50 cm. Če je sneg dovolj trd, lahko debelino iz 50 cm zmanjšamo nekje na 25 cm, manjša pa ni priporočljiva. Izdelovalec kock prinaša snežne kocke graditelju, ta pa jih začne zlagati po načrtanem krogu. Graditelj mora ves čas stati v notranjosti igluja, saj bo tako lažje pridržal kocke med gradnjo. Gradimo tako, da kvadre vedno bolj nagibamo navznoter in je v vsaki višji vrsti en kvader manj. Proti koncu bomo morali kvadre zaradi naklona že pridržati, zato je lažje, če iglu gradi več oseb. Kvadri naj se med seboj čim bolj prilegajo, da bomo imeli potem manj težav s tesnenjem in uhanjem toplote. Zadnji kvader se mora točno prilegati luknji, ki ostane na vrhu, če se ne, je s tem ogrožena stabilnost igluja. Poskrbimo tudi za prezračevalni »dimnik«. Ko je iglu zapечат, graditelj izdolbe luknjo za vhod. Če

izdolbemo to luknjo v enem kosu, lahko ta kos kasneje uporabljamo tudi za zapečatenje vhoda. Ponavadi se okoli vhoda naredi še vetrovnik, ki nas varuje pred vetrom. Vhod naj bo vedno obrnjen proč od vetra. Najbolje je, da v igluju na sredini izdolbemo luknjo, v kateri se bo zbiral hladen zrak. Spimo vedno na malce dvignjenem delu, saj bo tam najtopleje, vendar bo tudi tam mogoče le nekaj stopinj nad 0 °C. Če bomo dlje časa stanovali v igluju, se bo izdihana para kondenzirala in zmrznila ter okrepila naš iglu. Prav tako ga lahko z zunanje strani obmečemo s snegom ali polijemo z vodo, ki bo kasneje zmrznila in s tem povečala trdnost igluja. S kratkim testom s svečo pa lahko preverimo, ali smo primerno uredili prezračevanje – če sveča, postavljena znotraj igluja, ne ugasne, pomeni, da je kroženje zraka zadostno in se ogljikov monoksid (ki ga proizvajamo z dihanjem) ne kopiči preveč znotraj igluja.

Matej Valenčič, Potrpežljiv sokol, Ilirska Bistrica 1



OGENJ IN SNEG

Si že kdaj poskusil zakuriti ogenj v snegu? Če nisi, je skrajni čas, da poskusiš! Vendar pa to počni v prisotnosti staršev ali voditeljev.

Poskrbi za požarno varnost

Ne pozabi na požarno varnost in kurišče dobro zavaruj ter odstrani vse gorljive snovi.

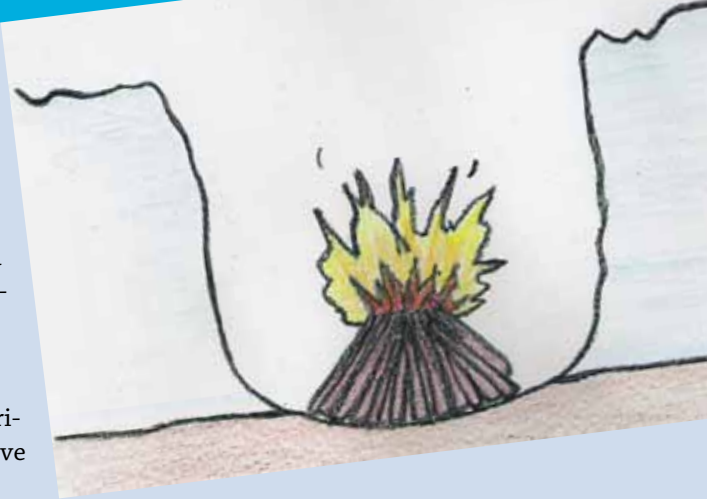
Priprava kurišča

Ognjišče naredimo tako, da v snegu izkopljemo manjšo luknjo, odstranimo sneg in s tem naredimo zavetrje, hkrati pa je poskrbljeno tudi za požarno varnost. V luknjo drugo ob drugo položimo ravne debelejše palice in tako pripravimo »suha tla«.

Kadar je snega več, pa se lahko odločimo, da ogenj zakurimo na snežni odeji. Ogenj postavimo na leseno podlago. Za podlago potrebujemo sveže debelejše palice oz. tanka debela in smrekove veje. Na sneg položimo prvo plast debel in jih prekrijemo s smrekovimi vejami. Čez smrekove veje pa pravokotno na spodnja debela položimo še eno plast debel. Tako je podlaga pripravljena.

Netivo

Za netivo izberemo stvari, ki jih sneg ni prekril. Če je les vlažen, lahko kot netivo uporabimo brezovo lubje, ki gori, tudi kadar je mokro. Lahko pa uporabimo tanke smrekove paličice, s katerih odstranimo lubje, saj je les pod njim suh.



Material za kurjavo

Pozimi je les zaradi mraza običajno precej suh, saj ni dežja, to pa nam olajša kurjenje. Dračje, ki ga nalagamo na ogenj, naj bo očiščeno snega. Še bolje pa je, da si iz suhega debela drevesa naredimo polena.

Shramba drv

Skladovnico drv si naredimo na suhem. Drva zložimo na dve vzporedni debelejši poleni ali pa pod drva pognemo šotorsko krilo.

Izidor Tikvič, Pogumni orel, Ptuj 1





Ko zima pokaže zobe ... UGRIZNI V NEKAJ TOPLEGA

Pa je tu. Teta Zima. Sneg, mraz, kape, šali in žlica. Zakaj žlica? Ker se pred mrazom lahko branimo tudi od znotraj, tako da telo nahranimo s tako vrsto hrane, ki pogreje. Tako bomo telesu pomagali pri ogrevanju, pa naj bo to po napornem dnevu v šoli, na faksu, v službi ... ali kot kosilo ali večerja po celodnevem sankanju, delanju igluj na zimovanju klana ali pa drugih norčijah.

Osnovno pravilo je uživati tople obroke. Pasulj, goveja juha, vroča čokolada. Če gremo malo bolj v podrobnosti, v splošnem velja učinkovanje hrane glede na osnovne skupine živil. Beljakovine izrazito grejejo, ogljikovi hidrati hladijo. Hrana, ki vsebuje veliko vode (sadje in zelenjava), hladi. Maščobe ne grejejo neposredno, ker njihovega presežka ne prebavimo, ampak se po hitrem postopku nalagajo v telesu. Hrana z več rudninami greje bolj kot tista z manj. Živila kislega, slanega in pekočega okusa na splošno grejejo, hrana grenkega in sladkega okusa pa hladi.

Da ne bo vse v oblakih, še malo konkretnije:

- ▶ Rdeče meso zelo greje, perutnina nekoliko manj. Treba pa je previdno s količinami, saj preveč mesa prinaša stranske učinke. Pametno je torej kombinirati jedilnik z mesu sorodno hrano rastlinskega izvora, ki ima enak, če ne še bolj učinkovit grelni učinek.
- ▶ Žita, ki grejejo, so rž, rjavi riž, koruza, proso in ajda. Ostala žita hladijo.
- ▶ Zelenjava, ki greje, je tista, ki vsebuje več rudnin in manj vode, predvsem korenaste vrste: rdeča pesa, redkev, repa, čebula, česen. Od stročnic greje samo rdeča leča.
- ▶ Oreški vseh vrst – najboljše gorivo, ki ga je treba v telo nalagati po malem, a redno. Treba jih je le temeljito zgristi, še bolje pa, če jih uživamo skupaj z zelenjavo, kot npr. zmlete v juhi ali pa solatni polivki.
- ▶ Mleko in mlečni izdelki večinoma hladijo, izjema sta zreli sir in jogurt. Jajca grejejo.
- ▶ Večina začimb in sol grejejo. Prav tako tudi olja, z izjemo sončničnega in kokosovega. Hladi tudi maslo.
- ▶ Suho sadje niti ne greje niti ne hladi. Limone, pomaranče in mandarine so primerne zaradi vitamina C, ki krepi odpornost, a je dovolj, če jih zaužijemo manjšo količino, zadostuje že ena pomaranča.





- ▶ Čaji pa, če gre verjeti internetu, večinoma hladijo, vsaj zeliščni in pravi čaj. Razen če jih pripravimo z dodatkom janeža, kumine ali ingverja. Med pa, čeprav je sladek, greje.

Kaj torej storiti z vso to kopico informacij?

Ponavadi se jih spleta preizkusiti v praksi. Da boste sami preizkušali, kaj za vas velja in kaj se vam zdi popolnoma zgrešeno. Da bo to lažje, ponujamo nekaj receptov za pokušino. Če pa ti ponujeni recepti ne dišijo, vklopi domišljijo, vzemi v roke kuharsko knjigo in poženi štedilnik.

Kaša s krompirjem in gobami

- ▶ 350 g prosene kaše
- ▶ 300 g krompirja
- ▶ 350 g šampinjonov ali drugih gob
- ▶ ¼ l mleka
- ▶ čebula
- ▶ 3 stroki česna
- ▶ origano
- ▶ sol

Priprava:

Posebej skuhamo olupljen in na kocke narezan krompir kot za pire. Medtem popražimo čebulo in narezan česen, da posteklenita, nato dodamo

še gobe. Ko je vse lepo popraženo, dodamo kašo in zalijemo z mlekom, preostalo količino pa z vodo. Kuhamo toliko časa, da je kaša dovolj skuhana. Kuhan krompir zmečkamo in ga vmešamo v kašo.

Ajdova kaša s suhim sadjem

- ▶ 200 g ajdove kaše
- ▶ 50 g brusnic ali rozin
- ▶ 100 g zmletih lešnikov
- ▶ cimet
- ▶ sol

Priprava:

Ajdovo kašo skuhamo do mehkega, posolimo, odlijemo odvečno vodo in vanjo vmešamo brusnice ter lešnike. Dodamo še cimet, po želji sladkamo z medom in zmešamo.

Čaj za podkuriti

Polcentimetrski košček ingverja na tanko narežemo. Damo v posodo, prelijemo z 2 dl hladne vode, zavremo in na šibkem ognju kuhamo slabih 10 minut. Precedimo in osladimo z medom. Poleg tega, da ogreva, ingverjev čaj tudi spodbuja prebavo in presnovo. Ima rahlo pikanten okus.

Bena Briški, *Rahločutna puma, Ljubljana 3*





Čaje iz zdravilnih rastlin ljudje uporabljajo kot zdravilne napitke že iz pradednine naprej. So enostavni za pripravo, saj vse njihove sestavine dobimo v naravi. Čaj je poparek, ki ga pripravimo s prelitjem posušenih listov čajevca. Pri nas se beseda čaj uporablja za vsak poparek iz sadja ali zelišč. Tak poparek ne spada med prave čaje. Čaju iz listov čajevca pa pravimo zeleni čaj.

Zdravilna zelišča so predniki sodobnih zdravil, ki nam tudi danes lahko pomagajo pri marsikaterih težavah.

Poglejmo si nekaj zdravilnih rastlin, s katerimi si lahko lajšamo težave:

- ▶ Borovnica: zapira in ugodno deluje na prebavne procese
- ▶ Encijan: vzpodbuja tek, izločanje žolča, dobro deluje pri krčih in napenjanju
- ▶ Hmelj: pomirja, odpravlja nespečnost, odvaja vodo
- ▶ Janež: je najboljšo sredstvo proti napenjanju, lajša kašelj
- ▶ Kopriva: spodbuja celotno telesno presnovo, ugodno deluje na prostato, ledvice in mehur
- ▶ Lipa: spodbuja znojenje, zbija vročino, krepí odpornost
- ▶ Melisa: pomirja živce in pomaga pri nespečnosti
- ▶ Kamilica: pomiri bolečine pri želodčnih težavah

- ▶ Šentjanževka: je antidepresiv, vzpodbuja delovanje prebavil
- ▶ Timijan: blaži kašelj, pomaga pri bronhitisu
- ▶ Žajbelj: pomaga pri vnetju ustne votline in grla, čisti kri, blaži krče, preprečuje potenje

Nekoč so ljudje verjeli, da imajo zelišča poleg zdravilne tudi magično moč, ki pomaga prebroditi težave, ki jih prinaša življenje (npr. lju-bezenski napoji).

Tudi sami si lahko pripravimo zeliščni čaj. Zelišča iz raznih zdravilnih rastlin nabere-mo daleč od civilizacije, na negojenih travnikih, in daleč proč od prometnih cest. Nabiramo le dobro poznane rastline. Zaloge si nabere-mo samo za eno leto, saj s časom izgubljajo zdravilne učinkovine. Zeli takoj po tem, ko jih nabere-mo, sušimo na prostem, v senci, ne neposredno na soncu, in tako, da niso izpo-stavljene vlagi. Posušene damo v vrelo vodo. Zvrhano žličko zelišča poparimo z 2 dl vode. Nežne rastline pustimo v kropu 5 minut, gro-be pa 10 minut.

Vesna Batagelj, Smejoča kresnička, Dornberk 1





Verižna žaga na ROČNI POGON

Na kratko bi opisal izdelavo čudežne žage, s pomočjo katere brez problema in napora prežagamo debelejši hlod. To čudežno orodje sliši na ime verižna žaga na ročni pogon.

Za izdelavo potrebujete:

- ▶ 2 m vrvi debeline približno 5 mm
- ▶ 1x staro verigo motorne žage
- ▶ 2x lesena ročaja premera približno 1 cm in dolžine 12 cm

Vzamemo lesen ročaj in približno na sredini zarežemo utor, ki bo preprečeval, da bi nam vrvica zdrsnila. Drugi način je, da skozi ročaj naredimo luknjo in vrvico preprosto speljemo skozi. Malce več napora zahteva priprava verige, saj je ta povezana v sklenjen krog, zato jo je treba odpreti. To najlažje storimo tako, da s pilo, ki je namenjena za brušenje kovine, zbrusimo vezni člen ali ga preprosto odščipnemo s kleščami. Nato z vrvico povežemo ročaj z verigo, vse skupaj zategnemo in naše čudežno orodje je končano.



Slika 1: Verižna žaga na ročni pogon.

SKAVT NORRIS

Je večji car kot Chuck Norris in njegova zrcalna podoba v hiši ogledal. To pove vse. Če ne verjameš, te bo našel in s krožno brco poslal do ekvatorja in nazaj.



V kolikor imamo večji kos odpadnega usnja, žago preprosto ovijemo v usnje in zavežemo z vrvico.

Uporaba in vzdrževanje:

Pred uporabo žago previdno odvijemo in jo ovijemo okoli debla, primemo ročaja in izmenično potegnemo proti sebi, kot prikazuje slika 3. Žago lahko brez težav uporabljata dve osebi. Po uporabi žago očistimo in jo občasno naoljimo, da preprečujemo nastanek rje. Želim vam varno uporabo žage!

Kristjan Pucko, Planinski volk, Beltinci 1



Slika 3: Verižna žaga v akciji.

Skavt Norris lahko zaneti ogenj s povečevalnim steklom. PONOČI.



Noč (JE NEKOČ) im(EL)A svojo moč

SE SPOMNIŠ, KAKO JE LEŽATI

V DVOJE, NA KUPU SENA V

DRUŽBI LUNE IN ZVEZD?

Ja, še kako dobro se spomnim svojega prvega večera ob tabornem ognju. Pogled v nebo je bil osupljiv. Polno malih svetlečih kamenčkov na črni žametni preprogi in medla mlečna cesta čez nebo. Danes zaman iščem ta prizor. So zvezde ugasnile ali jih je človek samo »zakril« s svojim strahom pred temo?

Sonce počasi zahaja, javne luči pa se ena za drugo prižigajo. Človek v mestu že težko loči med dnevom in nočjo. Razsvetljujemo ceste, ulice, parkirišča, nakupovalna središča, oglasne panoje, kulturne spomenike ... In obenem tudi nebo, saj gre večina svetlobe (in s tem tudi energije in denarja) dobesečno v zrak. Tako se nad nami namesto zvezd zgrinja velika oranžna zavesa. Rimske ceste v vsej svoji veličini ni več mogoče videti. V nekaterih manj poseljenih krajih lahko vsaj vidimo »ostanke« rimske ceste. Bledo ozko liso, ki spominja na tisto, čemur so se lahko čudili naši predniki.

Marsikdo misli, da je svetlobno onesnaževanje problem, zaradi katerega tarnajo samo astronomi, a vsak, kdor se bo v ta problem vsaj malo poglobil, bo kaj kmalu ugotovil, da to ne drži. Svetlobno onesnaževanje (pretiran izpust svetlobe v okolje) vpliva na mnogo več stvari, kot si povprečen zemljan zmotno predstavlja. Uvrščamo ga namreč med kancerogene dejavnike (dokazano je, da je zdravo spati v popolni temi, kar pa malokomu uspe), povzroča nespečnost (in s tem še mnogo drugih težav), porabi ogromno električne energije, škoduje živalim (moti njihov bioritem in s tem manjša biotsko raznovrstnost) itd. Človek ne škoduje več samo sebi; različni metulji se ujamejo v kroženje okoli svetilk, želva zaradi razžarjenosti neba ne ve več, kje je sončni zahod, netopir ne loči več dneva od noči ...

Zapleten je ta naš svet. Ločujemo steklo, plastiko in pločevinke, manjšamo plače in varčujemo z denarjem povsod, kjer se le da. Ponoči, ko je le še malokdo zunaj, pa razsvetljujemo vsak kotiček in tako neekološko in potratno zapravljamo električno energijo in denar.

Zakaj nam je Bog sploh prižgal zvezde? To ve sicer samo On, a zdi se mi, da niso na nebu zato, da bi jih skrili in pozabili nanje.

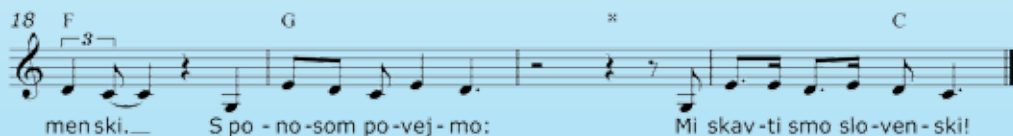
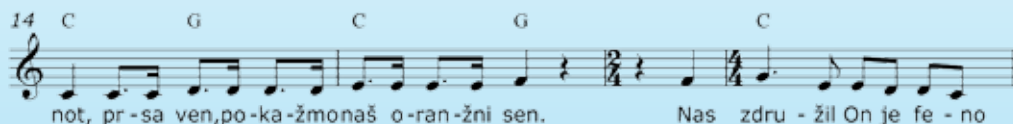
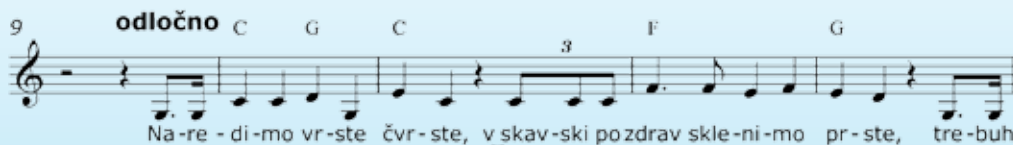
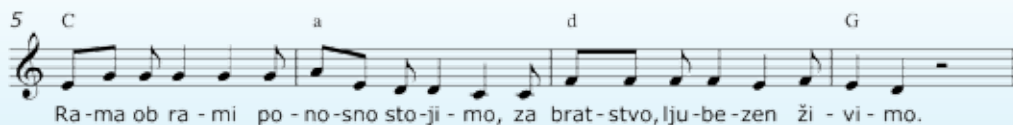




mi skavti smo slovenski!

Tina in Vesna Žibert

Uršula Jašovec



Tisoče src bije kot eno,
Vse je živahno, razposajeno.
Izpod dreves se sliši kitara,
Skavtinje in skavti, da jim ni para.

Ref.

Na vsakem koraku vidite nas,
za vse si vedno vzamemo čas
Zate in zate, zato brez skrbi,
Slovenija, tukaj smo mi!

**ŽELITE OGLAŠEVATI IN S TEM PRISPEVATI
K VZGOJI IN IZOBRAŽEVANJU MLADIH?**

trzenje@skavt.net



Izvršni odbor ZSKSS »prevzeli« odrasli skavti

Nenavaden naslov nad temi vrsticami izhaja iz zapisa v zborniku Sem slovenski skavt/skavtinja in to vam ponosno povem, ki je izšel ob desetletnici slovenskih katoliških skavtinj in skavtov. V poglavju Pregled svetov Združenja in pomembnejših sklepov je med drugim zapisano: »4. in 5. aprila 1992 na Brezovici 3. svet Združenja, volitve novega vodstva« in »20. februarja 1993 na Brezovici izredno zasedanje generalnega sveta, volitve novega vodstva, IO prevzamejo nekateri člani odraslih skavtov«. Dneva 4. in 5. april 1992 sta bila zame osebno zelo pomembna, ker sem bil na volitvah novega vodstva izvoljen za načelnika Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov (ZSKSS). Skupaj z menoj je bila za načelnico izvoljena Ana Fajdiga iz Postojne. Za načelnika sem kandidiral na povabilo dotodanjega načelnika Petra Lovšina. Sočasno s temi volitvami se je spremenila struktura vodstva ZSKSS. Poleg načelnika in načelnice so namreč tedaj nastopile še funkcije predsednika in podpredsednika izvršnega odbora (IO) ter poverjenikov za posamezne veje, mednarodne odnose, program, usposabljanje voditeljev in druge funkcije. Za predsednika IO je bil na teh volitvah izvoljen Peter Lovšin, ustanovitelj katoliškega skavtstva po 2. svetovni vojni v Sloveniji. Zasedanje generalnega sveta ZSKSS 20. februarja 1993 na Brezovici je bilo že slabo leto po izvolitvi novega vodstva ZSKSS, preseneča pa tudi opomba o vstopanju odraslih skavtov v IO. V prvem članku mojih spominov

v Skavtiču sem pisal o vtisih s sestanka staršev skavtov še pred formalno ustanovitvijo ZSKSS, na katerem je bilo čutiti odnos med starši in mladimi, ki niso marali njihovega »dihanja za ovratnik« pri skavtskih dejavnostih. No, potem pa odrasli kar v IO ZSKSS. Zakaj se je to zgodilo, pojasnjuje dokument iz arhiva v fasciklu z letnico 1993. To je pismo dr. Jožeta Kušarja članom Gibanja odraslih katoliških skavtov z dne 12. 12. 1993, v katerem pravi: »Hkrati se je v tem času pokazala neodložljiva potreba po dejanski organizacijski pomoči mladim v ZSKSS. Po odstopu predsednika izvršnega odbora ZSKSS Petra Lovšina je na izrednem zasedanju generalnega sveta ZSKSS večina vodstva odraslih skavtov sprejela vodstvene funkcije predvsem zato, da ZSKSS ne bi razpadel, kar bi bila velika škoda.« Struktura vodstva ZSKSS se je tedaj spet spremenila. IO se je zmanjšal po številu funkcij, načelnik in načelnica sta bila hkrati v vlogi predsednika in predsednice IO. Od odraslih skavtov so poleg mene, ki sem bil ponovno izvoljen za načelnika skupaj z načelnico Ano Fajdiga – Anči, vstopili še dr. Jože Kušar kot poverjenik za gospodarstvo in finance, Ivan Pintarič kot generalni tajnik, dr. Janko Černetič kot poverjenik za usposabljanje voditeljev in Rafo Pinosa kot poverjenik za program. Od mladih so bili v IO Anči Fajdiga kot načelnica, Andrej Korelc kot administrativni tajnik (pozneje ga je zamenjal Milan Kobal), poverjeništvo za mednarodne odnose pa je nekoliko kasneje prevzela Urša Sušnik. Za generalnega duhovnega asistenta je bil izvoljen Janez Božnar, tedaj kaplan v župniji Brezovica, ki pa ga je kmalu zamenjal Janez Kobal, tedaj župnik v Luciji.



Čas, ko so bili odrasli v vodstvu ZSKSS

O tem času govorijo podatki in dejstva, ki so vsaj deloma zabeležena v arhivih, na svoj način pa tudi lasten pogled na-

nje in osebna doživljanja.

Če se osredotočim samo na čas, ko sem bil v vlogi načelnika dejansko predsednik IO ZSKSS, to je od februarja 1993 pa do februarja 1996, lahko iz raznih arhivskih in svojih zapisov ugotovim, da je bil IO najprej zelo obremenjen z **vstopanjem ZSKSS v svetovno skavtsko organizacijo**. V tem obdobju je prišlo do odločitve svetovne skavtske organizacije (WOSM) na konferenci v Bangkoku, da spremenijo način včlanitve skavtskih organizacij v določenih organizacijah. In prva realizacija te odločitve je bila ravno v Sloveniji. O tem sem nekoliko pisal že v drugem članku svojih spominov v Skavtiču. V WOSM so odločili, da kot nacionalno skavtsko organizacijo v Sloveniji priznajo Zvezo tabornikov Slovenije (ZTS), našemu Združenju (ZSKSS) pa dajo možnost, da pridobi članske pravice WOSM prek posebnega sporazuma z ZTS. To nam je v začetku decembra 1993 v Slovenijo prišel povedat Dominique Bernard, predstavnik WOSM. Spominjam se, da smo bili v IO zelo poparjeni in hkrati začudeni, ker smo bili do tedaj kar precej samozavestni glede naše »skavtske pravovernosti« v primerjavi z ZTS. Toda v svetovni skavtski organizaciji je očitno več veljalo to, kar so imeli pri ZTS – večjo številčnost, zaposlene profesionalce, primerne prostore, po vsej verjetnosti pa je vplivala tudi nekonfesionalnost ZTS. Pomanjkljivosti, kot je bilo pomanjkanje duhovnosti, kar zahteva 1. temeljno načelo svetovnega skavtskega gibanja, in pomanjkanje ustrezno formulirane skavtske obljube, so sklenili odpraviti z

zahtevo po novem statutu ZTS in z zahtevo po razvoju duhovnosti, pri čemer naj bi pomagal tudi ZSKSS. **Te odločitve ter oblikovanje sporazuma z ZTS so nas v letih 1993 in 1994 zelo zaposlili** in nam prinesli tudi kup nevšečnosti in nelagodnih občutkov. Sporazum z ZTS je diktiral WOSM, nanj smo imeli kup pripomb, vprašanj in predlogov, ki pa so jih le delno upoštevali. V Slovenijo je prišel tudi posebni odposlanec WOSM Ray Saunders, s katerim smo se pogovarjali o predlaganem sporazumu. V spominu mi je ostal kot ne posebno naklonjen ZSKSS. Po rodu je bil Škot in imel sem občutek, da tudi do katolištva ni gojil velikih simpatij. Pogovori z njim so trajali včasih tudi pozno v noč in so bili prav utrujajoči. Na vse načine smo mu poskušali prikazati pomen ZSKSS in našo upravičeno bojazen, da bomo z odločitvijo WOSM že v Sloveniji postali drugorazredni, na svetovni ravni pa sploh marginalni. Še naprej smo zagovarjali Skavtsko taborniško federacijo (STFS), ki smo jo v Sloveniji dejansko ustanovili že po prvih signalih iz WOSM, ki pa zdaj za njih ni imela več nobenega pomena. Poleg napornih pogovorov z Rayem Saundersom je bilo neprijetno vzdušje tudi med voditelji in člani ZSKSS, med duhovnimi asistenti in starši. Razširilo se je mnenje, da se nameravamo združiti z ZTS v eno organizacijo. K temu so najbrž pripomogle tudi informacije o ustanovitvi STFS, ki pa je bila ustanovljena zelo »na papirju« in je bila namenjena zgolj enakopravnemu včlanjevanju obeh organizacij v WOSM. Resnici na ljubo je treba povedati, da jo je zagovarjalo tudi vodstvo ZTS, vendar le do tedaj, ko je bilo odločeno, da postanejo od WOSM priznani kot nacionalna skavtska organizacija v Sloveniji. Tudi vsebina že omenjenega sporazuma z ZTS je nekoliko prispevala k vznemirjenju. Videti je bilo, da bi bilo WOSM kar všeč, če bi se združili z ZTS v eno organizacijo, čeprav nas k temu niso ravno silili. **Takratna informiranost v ZSKSS in možnosti zanjo se seveda ne more primerjati z današnjo v dobi interneta**. Na voljo smo imeli le navadno pošto in

Zapisnik sestanka skupine za revijo Skavt z dne 19. 12. 1994.
Rokopis T. Lesnika.

telefon ter ustne informacije, ki pa so se slabo širile in kdaj pa kdaj doživljale tudi preoblikovanje v dezinformacije. Ravno v času intenzivnih pogovorov z WOSM in ZTS me je v osebnem in družinskem življenju prizadel požar v domačem stanovanju. Bilo je tako hudo, da so nam ostale le cunje, ki so smrdele po dimu in smo jih imeli tudi na sebi. Tak sem hodil na pogovore z Rayem Saundersom, ki je prihajal s kravato in se norčeval iz mojega vonja po dimu. Kje sem takrat jemal moč, da sem v teh osebnih tegobah zmogel še vodenje v neprijetnih zadevah z WOSM in ZTS, mi danes ni jasno. Bojim se, da je šlo tudi preveč na račun družine. Vsi napor in dejavnosti v zvezi z včlanjevanjem ZSKSS v WOSM so privedli do izglasovanja sprejema sporazuma z ZTS na **izrednem zasedanju generalnega sveta 12. februarja 1994**. Sporazum je veljal do leta 1997 in potem ni bil podaljšan. ZSKSS še sedaj ni včlanjen v WOSM, postal pa je polnopravni član ženske svetovne skavtske organizacije WAGGGS.

Za obdobje, ko sem predsedoval IO ZSKSS, je bila značilna tudi **pridobitev prostorov na Metelkovi ulici v Ljubljani**. Kletni prostori, ki smo jih pridobili s pomočjo tedanjega ljubljanskega nadškofa in metropolita dr. Alojzija Šuštarja, so bili prvi uradni prostori, namenjeni le ZSKSS. Do tedaj smo gostovali na različnih mestih, največkrat v prostorih župnije Kodeljevo in v domovanju Rafa Pinose

pri salezijancih na Rakovniku, pisarno pa je imel Andrej Korelc kar doma v svoji sobici. To je bil za nas vsekakor velik napredek.

Rast številčnosti skavtstva je bila v tem obdobju zelo velika. V letu 1992 je bilo v ZSKSS nekaj več kot 400 članov, leta 1996 pa že precej nad 2000. V treh letih je torej število članov naraslo za skoraj petkrat. Po eni strani je bilo to navdušujoče, po drugi pa zelo zahtevno, saj je bilo treba **zagotoviti dovolj usposobljenih voditeljev**. To je bila tudi ena od prioritet IO. Tabornih šol za voditelje smo se v začetku udeleževali pri italijanskih katoliških skavtih (AGESCI), postopno pa smo jih organizirali tudi v ZSKSS. Veliko zaslug za to ima Rafo Pinosa, sodelovali pa so tudi odlični voditelji, na primer Melita Kordeš in Marjeta Cevc ter seveda številni drugi. K usposabljanju voditeljev je po svoje **prispevala skavtska univerza**, ki jo je zasnoval poverjenik za usposabljanje voditeljev Janko Černetič. To je bil niz zanimivih delavnic s temami o vodenju in komuniciranju, katerih vsebina je bila v precejšnji meri vzeta iz poslovnega življenja. Morda takrat ni zmeraj naletela na razumevanje, ker ni bila čisto skladna s predstavami o klasičnem skavtskem voditelju, vendar je skavtska univerza prinašala dragocene vsebine za vodenje skupin in organizacij ter vodenje projektov. **Organizacijsko vodenje** je bilo tedaj med članstvom in tudi med voditelji še precej neznan pojem. Pojem voditelja je bil vezan predvsem na vzgojno delo. Organizacijsko in administrativno vodenje, ki smo mu utirali pot v tedanjem vodstvu, je bilo pogosto ožigosano kot birokracija. Danes je to v ZSKSS bistveno drugače. O tem priča pred kratkim izdana knjiga z naslovom Kup, ki je izšla pri ZSKSS, v njej pa so zbrani pravilniki, navodila, obrazci, dokumenti, potrebni za vodenje in poslovanje. Kaj takega bi si danes v organizaciji odraslih skavtov lahko samo želeli.

Člani IO iz obdobja 1993 do 1996, od leve proti desni: Janko Černetič, Ivan Pintarič, Urša Sušnik, Tone Lesnik, Anči Fajdiga, Rafo Pinosa, gospa Cveta – računovodkinja, spredaj pa sta Janez Kobal in Milan Kobal.





Naslovnica revije Skavt iz leta 1994.

Sočasno z naraščanjem števila članstva je **naraščalo tudi število stegov**, vendar počasneje. V IO smo določili pravila za priznanje novega stega, ki je moral imeti vse veje in za njih tudi usposobljene voditelje.

V tem obdobju je prišlo tudi do pomembne odločitve, ki je bila potrjena na generalnem svetu (mislim, da je bilo to 4. decembra 1993 na Brezovici). Sklenili smo, da bomo v prihodnje **namesto izraza skavtizem uporabljali izraz skavtstvo**. Pobudo je dal tedanji stegovodja stega Radovljica Resman (iz vrst odraslih skavtov). Utemeljitev za ta predlog je bila podobnost končnice besede skavtizem s končnico za imena totalitarnih sistemov Evrope v 20. stoletju.

Ukvarjali smo se tudi z **razvojem glasila ZSKSS**. Izšla je vrsta številčk revije Skavt, ki jo je urejal Miha Černetič, Vsevedi jastreb, ki je bil tudi sicer znan kot plodovit pisec člankov o skavtstvu v tiskanih medijih. Omenjena revija Skavt je bila oblikovno in vsebinsko zelo zanimiva in bogata ter je gotovo prispevala kot predhodnik k razvoju glasila ZSKSS do današnjega Skavtiča.

O delovanju ZSKSS v času, ko so bili v njem odrasli skavti, bi lahko napisal še veliko. **Vsekakor je bil to tudi del zgodovine odraslega skavtstva v Sloveniji**. Menim, da danes ZSKSS po organiziranosti in bogastvu dejavnosti daleč presega Zvezo bratovščin odraslih katoliških skavtov Slovenije. Želim si večje povezanosti in razvoja organizacije odraslih skavtov v tem smislu, da bodo mladi po odhodu iz mladinskega skavtstva radi vstopali vanjo. Na delavnici **Enakega perja ptiči skupaj**

letajo sta si obe organizaciji zadali akcijski načrt za uresničevanje približevanja. Uresničitev tega načrta še čaka.

Naj zaključim z besedami, ki sem jih napisal pred davnimi leti takratnemu stegu Črnomelj ob njegovi petletnici: »Veliko je še spominov na delo in razvoj ZSKSS v minulih letih. Na tem mestu je premalo prostora za vse. Spomini so lepi, čeprav je bilo tudi mnogo težkih trenutkov. Združenje raste številčno in kakovostno. Vsako drobno dejanje, vsak dober, četudi majhen korak, vsako prizadevanje za dobro prispevajo k nenehni rasti in izpopolnjevanju. Vse pa je zapisano v večni knjigi pri Bogu. V duhu se srečujem s svojimi prijatelji v nekdanjem izvršnem odboru. Spominjam se številnih nepozabnih srečanj z voditelji in drugimi skavti. Ponosen sem, da sem bil lahko na čelu ZSKSS in da sem skavt.«

In naj povzamem še misel moje sonačelnice Anči Fajdiga iz zbornika ob 10-letnici ZSKSS: »Skupaj z odraslimi skavtskimi brati smo prehodili bogato triletno pot, za katero sem jim neizmerno hvaležna.«

Tone Lesnik, Zamisljeni volk

Obisk predstavnikov ZSKSS in predstavnice WAGGGS pri nadškofu Alojziju Šuštarju maja 1995. Od leva proti desni: Tone Lesnik, Janez Kobal, Marjeta Cevc, Gunilla Engwall, Alojzij Šuštar in Špela Sušnik.

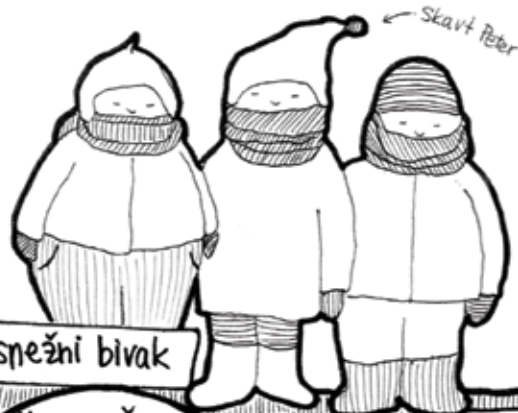


SKAVT PETER

Epode in prigode piše: F. M. riše: Boževita

Ko je zapadel prvi sneg...

se je vod AVANTURISTIČNIH TJULNJEV odločil preživeti noč v snegu.



Najprej so si pripravili snežni bivak

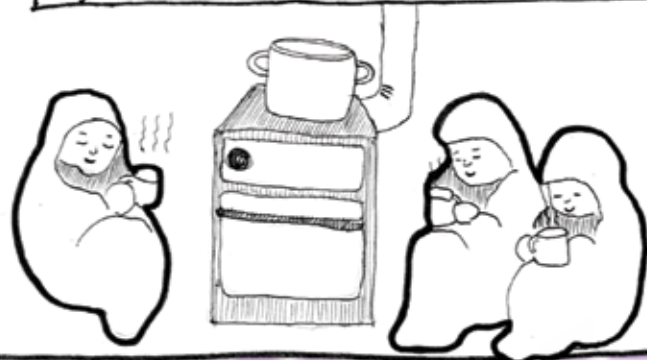


Hmm... Če strokovno primerjam skico z dejanskim stanjem, ugotovim, da prihaja do nezamisljivih razhajanj.

Dejansko stanje 3 ure kasneje



Nadebudna skupinica se je premražena in prezebla po 4 urah v snegu vrnila v skavtsko sobo, kjer so srebrali vročo čokolado in enoglasno izglasovali novo ime voda: PREZEBLI TJULNJI.



Veliko skavtskih dogodivščin v letu 2011
Skavt Peter



Pidžama party, investitura vodnikov, četa Mali Indi, Ilirska Bistrica 1



Predstavniki Novega mesta 1 na Bazarju nevladnih organizacij, oktober 2010



Rižana je divja, kdo si upa na splav, Škoflje 1



Skavti na festivalu nevladnih organizacij Lupa, september 2010



Tabor čete Beltinci 1



Tabor klana po Španiji, Črenšovci 1



Srečanje VV na Frankolovem, Rakova Steza 1



Tekmovanje, kdo naredi bolj zanimivo fotografijo, začetek skavtskega leta, Steg Zvezdni vete - Koroška 1

DAJ (V)SE OD SEBE!



20let



Zate imam Luč.
Luč za ta svet.
Svet, ki je velik,
svet, ki je težek, svet, ki trpi.
Majhno, prav drobceno Luč.
Takšno kot ti.
In zdi se res majhna,
premajhna, da bi spremenila
svet. Kakor ti.
A zate imam Luč.
Da se odločiš zanjo.
Da se odločiš za Mir, za
Ljubezen in jo neseš domov.
Luč bo že našla pot,
samo če jo hoče
kdo nesti.
Zate imam Luč.
Ker te svet
potrebuje.
Jo hočeš?

Zate imam Luč

